

จอลลี โฟนิคส์ เป็นรากฐานที่เหมาะสมและครบถ้วนสำหรับ**เสริมทักษะอ่านและทักษะเขียน** โดยใช้**หลักการเรียนโฟนิคแบบสังเคราะห์** (หลักการเรียนจากการฝีกออกเสียงตัวอักษรแต่ละตัวแล้วมาประสมเป็นคำ) วิธีการสอนเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษภายใต้หลักของ จอลลี โฟนิคส์ เป็นการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายทางอย่างสนุกสนานเพื่อให้ง่ายและเหมาะกับลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของเด็ก โดยเด็กๆ(ผู้ที่เริ่มเรียน) สามารถเรียนรู้วิธีการสะกดคำจากตัวอักษรเพื่ออ่านออกเสียงสะกดคำและเขียนคำต่างๆ

คู่มือฉบับนี้สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับการปูพื้นฐานให้ผู้ปกครองและครูในส่วนของกฎเกณฑ์และการอธิบายวิธีการต่างๆภายใต้หลักของ จอลลี โฟนิคส์ นับว่าเป็นการเติมเต็มและเสริมความเข้าใจให้ท่านสามารถช่วยเด็กๆ(ผู้เริ่มเรียน)ได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

สื่อการเรียนการสอนทั้งหมดของจอลลี โฟนิคส์ เหมาะสำหรับใช้ประกอบการสอนในโรงเรียน และยังสามารถนำไปใช้เรียนด้วยตนเองที่บ้านได้ โดยสื่อการเรียนส่วนใหญ่ซึ่งมีสัญลักษณ์* กำหนดไว้เป็นเนื้อหาซึ่งเหมาะสำหรับใช้ที่บ้านได้เช่นกัน

การสนับสนุนและการให้กำลังใจของผู้ปกครองจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับกระบวนการเรียนรู้ของเด็กทุกคน ผู้ปกครองสามารถชี้แนะเมื่อเด็กๆพร้อมที่จะเรียนรู้โดยให้เรียนรู้ไปที่ละน้อย หากเด็กขาดความสนใจ ควรหยุดพักแล้วเริ่มเรียนรู้ใหม่อีกครั้งเด็กๆแต่ละคนมีความสามารถเรียนรู้ไม่เท่ากัน ดังนั้นการเรียนประสมเสียงเพื่ออ่านคำต่างๆ อาจเป็นเรื่องง่ายสำหรับเด็กบางคน ทั้งนี้การเรียนรู้ด้วยตนเองจากการฝีกฝนอย่างสม่ำเสมอ จากตัวอย่างแบบฝีกหัด หรือจากการประสมคำต่างๆ จะทำให้เกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น

ทักษะพื้นฐานห้าประการสำหรับการอ่านและเขียนคือ:

1. การเรียนออกเสียงตัวอักษร
2. การเรียนวิธีการเขียนตัวอักษร
3. การประสมเสียง
4. การกำหนดเสียงในคำ
5. การสะกดคำที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์

แม้ว่าคู่มือฉบับนี้จะอธิบายทักษะพื้นฐานทั้งห้านี้แยกกัน แต่การสอนเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานทั้งห้าควรดำเนินไปพร้อมๆ กัน

1. การเรียนออกเสียงตัวอักษร

จอลี โฟนิคส์ ไม่เพียงแต่สอนให้รู้จักเสียงของตัวอักษร แต่ยังสอนให้รู้จักเสียงในภาษาอังกฤษทั้ง 42 เสียงโดยเสียงถูกแบ่งออกเป็นเจ็ดกลุ่ม บางเสียงประกอบด้วยอักษรสองตัว เช่น *ee* และ *or* เสียงเหล่านี้เรียกว่าไดกราฟ (อักษรสองตัวประกอบกันเป็นหนึ่งเสียง) ตัวอักษร *oo* เป็นตัวอักษรที่แทนเสียงที่แตกต่างกันได้สองเสียง เช่นในคำว่า *book* และ *moon* เช่นเดียวกับตัวอักษร *th* ในคำว่า *that* และ *three* การแบ่งอักษรในภาษาอังกฤษของ จอลี โฟนิคส์ แบ่งเป็นลำดับดังต่อไปนี้

1. *S, a, t, i, p, n*
2. *c, k, e, h, r, m, d*
3. *g, o, u, l, f, b*
4. *ai, j, oa, ie, ee, or*
5. *z, w, ng, v, oo, oo*
6. *y, x, ch, sh, th, th*
7. *qu, ou, oi, ue, er, ar*

แต่ละเสียงที่แทนตัวอักษรมีการแสดงท่าทางซึ่งช่วยให้เด็กๆ จดจำตัวอักษรที่แทนเสียงนั้นๆ ซึ่งคุณสามารถทดสอบความก้าวหน้าทางการเรียนของ จอลี โฟนิคส์ ของเด็กๆ ได้จากปฏิริยาการตอบโต้อย่างรวดเร็วเมื่อมีการถามหรือชี้ไปที่ตัวอักษรแต่ละตัวและเด็กสามารถแสดงท่าทางพร้อมออกเสียงได้รวดเร็ว อักษรที่แทนเสียงแต่ละตัวสามารถนำมาใช้สอนได้หนึ่งตัวอักษรต่อหนึ่งวัน เมื่อเด็กๆ มีความมั่นใจมากขึ้นในการออกเสียงแต่ละตัวอักษรการแสดงท่าทางประกอบเสียงจึงไม่มีความจำเป็น

เด็กๆ ควรเรียนรู้ว่า ตัวอักษร **a** ออกเสียงคล้ายเสียง *เอ* และ ไม่ใช่จำว่าตัวอักษร **a** นี้คือตัวอักษรชื่อ เอ (**a**) ตัวอย่างเช่น ตัวอักษร**ai** ออกเสียงคล้ายเสียง เอ (ลากเสียงยาว) ใน **aim** อ่านว่า (เอ-เมอะ=เอม) เช่นเดียวกัน ตัวอักษร **n** ออกเสียงคล้ายเสียง *เนอะ* **nn** (ในคำว่า *net*) ไม่ใช่จำว่าตัวอักษร**n** นี้คือตัวอักษรชื่อ เอ็น(**en**) วิธีนี้จะช่วยในการผสมคำ การเรียนรู้ชื่อของอักษรสามารถทำตามได้ในภายหลัง

การสอนออกเสียงตัวตัวอักษรภายใต้หลัก จอลี โฟนิคส์ ไม่ได้เรียงตามลำดับตัวอักษร ตัวอักษรกลุ่มแรก (*s, a, t, i, p, n*) ถูกเลือกขึ้นมาเนื่องจากอักษรกลุ่มดังกล่าวสามารถนำมาสร้างคำซึ่งประกอบด้วย ตัวอักษรสามตัวง่ายๆ ได้ดีกว่าตัวอักษรหกตัวอื่นๆ อักษร *b* และ *d* ถูกแยกอธิบายในกลุ่มอื่นเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความสับสน

การสอนเกี่ยวกับเสียงที่สามารถเขียนได้มากกว่าหนึ่งวิธีในช่วงเริ่มต้นจะสอนเพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น ตัวอย่างเช่น เสียง *ai* (*rain*) จากนั้นจะสอนทางเลือกอื่น เช่น *a-e* (*gate*) และ *ay* (*day*) ต่อไปดังที่ปรากฏตามตัวอย่างในหนังสือคำศัพท์จอลี โฟนิคส์

2. การเรียนวิธีการเขียนตัวอักษร

เด็กๆ จำเป็นต้องรู้จักวิธีการจับดินสอที่ถูกต้อง

การจับสำหรับเด็กที่ถนัดมือซ้ายและมือขวาใช้วิธีเดียวกัน

การจับดินสอที่ถูกต้องควรให้ดินสออยู่ระหว่างนิ้วโป้ง นิ้วชี้ และนิ้วกลางซึ่งตั้งเป็นมุม 'สามขา' หากเด็กๆ เริ่มต้นจับไม่ถูกวิธี การแก้ไขในภายหลังจะยิ่งทำได้ยากขึ้น

เด็กๆ จำเป็นต้องเขียนตัวอักษรแต่ละตัวอย่างถูกวิธี ในช่วงเริ่มต้นจะมีการสอนอักษร *c* เนื่องจากเป็นรูปร่างพื้นฐานสำหรับตัวอักษรอื่นๆ เช่น อักษร *d* ปัญหาเฉพาะที่พบบ่อยได้แก่:

- อักษร *o* (เขียนทวนเข็มนาฬิกา ไม่เขียนตามเข็มนาฬิกา)
- อักษร *d* (เริ่มเขียนจากกึ่งกลางบรรทัด ไม่เริ่มจากด้านบน)
- การเขียนตัวอักษรเช่น *m* และ *n* ต้องเริ่มจากการลากเส้นลงด้านล่าง

คีวีดี และวิดีโอของจอลลี โฟนิคส์ รวมทั้งหนังสือฟิงเกอร์ โฟนิคส์ แสดงวิธีการเขียนตัวอักษรแต่ละตัวอย่างถูกต้อง ข้อแนะนำที่ควรจดจำไว้คือไม่มีตัวอักษรใดที่เริ่มต้นเขียนจากด้านล่างของบรรทัด

เมื่อถึงเวลาเด็กๆ จำเป็นต้องเรียนการเขียนแบบลากเส้นติดกัน (ลายมือ) เพื่อช่วยให้เขียนคล่องและสะกดได้ดีขึ้น เมื่อการเขียนคำเกิดจากการเคลื่อนไหวเพียงครั้งเดียว จะช่วยให้สามารถจดจำตัวสะกดที่ถูกต้องได้ง่ายยิ่งขึ้น จอลลี โฟนิคส์ ใช้รูปแบบตัวพิมพ์แบบแซสซูน อินแฟนท์ ซึ่งได้รับการออกแบบมาสำหรับเด็กที่กำลังหัดอ่านและเขียน ตัวอักษรหลายตัว (เช่น *d* และ *n*) มีลายเส้นตัววัดทางออกอยู่ตอนท้ายเพื่อช่วยให้เขียนลากเส้นต่อเนื่องได้ง่ายยิ่งขึ้น (ตรวจสอบนโยบายโรงเรียนของคุณเนื่องจากหลายโรงเรียนไม่มีการสอนเขียนลากเส้นต่อเนื่องในช่วงแรกเริ่ม)

3. การประสมเสียง

การประสมเสียงคือกระบวนการออกเสียงแต่ละเสียงในคำและไล่เสียงพร้อมกันออกมาจน

กลายเป็นคำ ตัวอย่าง เช่น การออกเสียง *d-o-g*

ทำให้เกิดคำว่า *dog* วิธีการดังกล่าวเป็นเทคนิคที่เด็กทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้และฝึกฝนเพื่อพัฒนาการประสมคำ คุณควรเริ่มต้นด้วยการออกเสียงคำและสังเกตว่าเด็กๆ สามารถฟังออกหรือไม่ หากจำเป็นต้องช่วยเฉลยคำตอบด้วย เด็กบางคนใช้เวลานานกว่าเด็กคนอื่นๆ กว่าที่จะฟังออก การออกเสียงต้องทำอย่างรวดเร็วเพื่อให้สามารถได้ยินออกมาเป็นคำ การออกเสียงตัวแรกให้ดังจะช่วยให้ฟังได้ง่ายขึ้น ลองออกเสียงคำ เช่น *b-u-s*, *t-o-p*, *c-a-t* และ *h-e-n* บ่อยๆ ในหนังสือคู่มือการผันเสียง และหนังสือคำศัพท์ จอल्ली โฟนิคส์ได้ระบุรายการคำศัพท์ที่เหมาะสมสำหรับใช้เอาไว้

จำไว้ว่าเสียงบางเสียง (ไดกราฟ) ประกอบด้วยตัวอักษรสองตัว เช่น *sh* เด็กๆ ควรออกเสียงไดกราฟ (*sh*) ไม่ใช่ ออกเสียงตัวอักษรทีละตัว (*s-h*) การฝึกฝนจะช่วยให้เด็กๆ สามารถผสมไดกราฟเป็นหนึ่งเสียงในคำหนึ่งคำได้ ดังนั้นคำว่า *rain* ควรออกเสียงว่า *r-ai-n* และคำว่า *feet* ออกเสียงว่า *f-ee-t* ไม่ควรเริ่มต้นฝึกฝนด้วยเสียงไดกราฟเพราะเป็นวิธีที่ยากเกินไป *บัตรผสมคำทั่วไป* ของจอल्ली โฟนิคส์ สามารถนำมาใช้ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการออกเสียงไดกราฟดังกล่าวได้

คุณจะพบว่าความสามารถแยกแยะระหว่างคำประสม (เช่น *st*) กับไดกราฟ (เช่น *sh*) มีประโยชน์อย่างมาก ในคำผสมเราจะได้ยินเสียงทั้งสองเสียง คือเสียง *s* และ *t* ในไดกราฟ เสียงที่ได้ยินจะไม่เป็นแบบนั้น เปรียบเทียบคำว่า *mishap* (ซึ่งออกเสียงทั้ง *s* และ *h*) และคำว่า *midship* (ซึ่งแยกเสียง *sh* ออกต่างหาก) ขณะที่ออกเสียงคำประสม ควรส่งเสริมให้เด็กๆ ออกเสียงตัวอักษรควบคู่สองเสียงพร้อมกัน เช่น *fl-a-g* ไม่ใช่ *f-l-a-g* การออกเสียงด้วยวิธีนี้จะช่วยให้อ่านได้อย่างคล่องแคล่วยิ่งขึ้น

คำบางคำในภาษาอังกฤษมีตัวสะกดพิเศษ และไม่สามารถอ่านโดยการผสมได้ เช่น *said*, *was* และ *one* คำเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นคำที่เห็นอยู่ทั่วไป ส่วนที่เป็นตัวสะกดพิเศษจึงต้องอาศัยการจดจำเท่านั้น คำเหล่านี้เรียกว่า ‘คำที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์’

4. การกำหนดเสียงในคำ

วิธีการที่ง่ายที่สุดในการสะกดคำคือการฟังเสียงในคำนั้นๆ การเข้าใจเสียงของตัวอักษรสามารถช่วยให้สะกดคำได้แม้แต่คำที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์

ฝึกให้เด็กเริ่มฟังเสียงแรกในคำ การเล่นเกมไอ-สพายเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด จากนั้นลองฟังเสียงตอนจบของคำ เพราะเสียงตรงกลางคำเป็นเสียงที่ฟังยากที่สุด

เริ่มต้นด้วยคำที่มีตัวอักษรสามตัว เช่น *cat* หรือ *hot* การออกเสียงคำและเกาะจังหวะเสียงตามเป็นวิธีที่น่าสนใจ เกาะสามครั้งหมายถึงสามเสียง ออกเสียงแต่ละเสียงตามจังหวะที่คุณเกาะ ระวังสำหรับคำที่มีไคกราฟ เช่น คำว่า *fish* มีตัวอักษรสี่ตัว แต่มีเพียงสามเสียง คือ *f-i-sh*

เกมจิ๊กเลทส์ช่วยกำหนดเสียงในคำ เกมคำคล้องจอง บทกลอน และเพลงจากจอลลี ซองส์ ช่วยให้ผู้ฟังคุ้นเคยกับเสียงในคำต่างๆ เกมอื่นๆ สามารถนำมาเล่นได้เช่น

- 1) เกมเติมเสียง: ถ้าฉันเติมเสียง *p* ไว้ตรงหน้าของคำว่า *ink* จะได้คำว่าอะไร? คำตอบ: *pink* ตัวอย่างอื่นๆ เช่น *m-ice, b-us* ฯลฯ
- 2) เกมตัดเสียง: ถ้าฉันตัดเสียง *p* ออกจากคำว่า *pink* ฉันจะได้คำว่าอะไร? คำตอบ: *ink* ตัวอย่างอื่นๆ ตามคำข้างต้น และ *f-lap, s-lip, c-rib, d-rag, p-ant, m-end, s-top, b-end, s-trip* ฯลฯ

5. การสะกดคำที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์

การเรียนรู้วิธีการสะกดคำที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์มีหลายวิธีด้วยกัน:

- 1) มอง ปิด เขียน และตรวจ มองที่คำศัพท์เพื่อดูว่าส่วนใดเป็นคำที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ บอกให้เด็กพยายามเขียนคำศัพท์ในอากาศโดยการบอกตัวอักษรออกมา ปิดคำศัพท์และดูว่าเด็กสามารถเขียนคำได้ถูกต้องหรือไม่ ตรวจสอบเพื่อความแน่ใจ
- 2) อ่านคำตามเสียงออกมาให้ได้ยินครบทุกเสียง ตัวอย่างเช่น คำว่า *was* อ่านว่า 'wass' ซึ่งออกเสียงคล้องจองกับคำว่า *mass* คำว่า *Monday* อ่านว่า 'M-on-day'
- 3) อักษรย่อช่วยจำ เป็นการนำตัวอักษรแรกของคำแต่ละคำมาแต่งเป็นประโยคที่ง่ายเพื่อช่วยให้สามารถสะกดคำได้ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น คำว่า *laugh* มาจาก Laugh At Ugly Goat's Hair.
- 4) การเขียนแบบลากเส้นติดกัน (ลายมือ) ช่วยให้สะกดคำได้ดีขึ้น

หนังสืออ่านสำหรับเด็ก

เด็กจะได้รับประโยชน์อย่างมากจากการที่ผู้ใหญ่ใช้เวลาอ่านหนังสือให้เด็กฟังด้วยความเพลิดเพลิน ซึ่งเป็นการบ่มเพาะนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นในตัวของตัวเอง

ทันทีที่เด็กเริ่มเรียนการออกเสียงของแต่ละตัวอักษร เด็กจะสามารถจำแนกเสียงของตัวอักษรนั้นๆ ในคำได้ หลังจากนั้น เด็กจะได้เรียนการผสมเสียงเหล่านั้นเพื่ออ่านเป็นคำ ดังนั้น การเริ่มจากหนังสือที่อ่านง่าย ไม่มีหลักผสมคำซับซ้อนจะช่วยให้การฝึกอ่านง่ายขึ้น เมื่อเด็กอ่านได้คล่องแล้ว ทักษะที่สำคัญที่สุด คือ ความเข้าใจในคำศัพท์และเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งสามารถพัฒนาได้จากการตั้งคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่เด็กได้อ่านไป

เกี่ยวกับ จอल्लीโฟนิคส์

หลักสูตรจอल्लीโฟนิคส์คิดค้นโดย ซู ลอยด์ (Sue Lloyd) และ ซารา เวิร์นแฮม (Sara Wernham) คุณครูโรงเรียน Woods Loke Primary School ที่ Lowestoft ประเทศอังกฤษ ผลการค้นคว้าอิสระพบว่า เด็กที่เรียนด้วย โปรแกรม จอल्लीโฟนิคส์ เป็นระยะเวลา 1 ปี มีค่าเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านก้าวหน้าขึ้น 1 ปี จากอายุจริง และความสามารถในการสะกดคำพัฒนาแบบก้าวกระโดดอย่างน่าตกใจโดยที่เด็กผู้ชายมีความสามารถการอ่านและการสะกดคำเทียบเท่าเด็กผู้หญิง

หลักสูตรจอल्लीโฟนิคส์ เป็นการเรียนเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษผ่านประสาทสัมผัสการรับรู้ ในหลากหลายรูปแบบ วิธีนี้ช่วยให้การสอนเด็กที่มีการเรียนรู้ที่ต่างกันเข้าใจง่ายขึ้น ทั้งยังเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้สอนอีกด้วย

ท่าประกอบเสียงของจอลีโฟนิคส์

s เคลื่อนมือเหมือนกำลังเขียนตัวอักษร S และออกเสียง ซซซ
a ทำมือเหมือนปิดมดที่ไต่อยู่เหนือข้อศอก และออกเสียง แอะ แอะ แอะ
t หันศีรษะซ้าย ขวา เสมือนว่ากำลังดูเทนนิส และออกเสียง เตอะ เตอะ เตอะ
i 1 ทำมือเป็นหนดหนุอูอยู่บนแก้มสองข้าง และออกเสียง อี อี อี
p ทำท่าเหมือนฟันลมเป่าเทียน และออกเสียง เฟอะ เฟอะ เฟอะ
n กางแขนสองข้างออกเหมือนปีกเครื่องบิน ทำเสียงดังเลียนแบบเสียงเครื่องบิน และออกเสียง อีออน

c k ยกมือขึ้นและคืบนิ้วเหมือนกำลังเล่นเครื่องดนตรีกลับและพูดว่า เขอะ เขอะ เขอะ
e 2 ทำท่าดอกไข่ โดยใช้สองมือตอกไข่ลงกะทะ ออกเสียง เอะ เอะ เอะ
h ยกมือขึ้นอยู่หน้าปาก หายใจแรงๆ เหมือนคนเหนื่อยกระหืดกระหอบ และออกเสียง เฮอะ เฮอะเฮอะ
r ทำท่าเหมือนลูกสุนัขกัดผ้าขี้ริ้วแล้วส่ายหัวไปมา และออกเสียง รือออ
m ลูบท้องเสมือนกับว่าเห็นอาหารน่ากินและออกเสียง อีम्मม
d เคา่มือขึ้นลงเหมือนกำลังตีกอล์ฟและออกเสียง เดอะ เดอะ เดอะ

g หมุนมือลงเป็นขด เสมือนว่ากำลังไหลวนลงที่ระบายน้ำ และออกเสียง เกอะ เกอะ เกอะ
o 3 ทำท่า ปิด-เปิด สวิตช์ไฟ และออกเสียง เออะ เออะ เออะ
u ทำมือเหมือนกำลังดึงร่มขึ้นและออกเสียง อะ อะ อะ
l ทำมือเหมือนถืออมยิ้ม เลียอมยิ้มและออกเสียง เหลอะ เหลอะ เหลอะ
f เอมือสองข้างประกบกันซ้ายๆ เสมือนว่าลูกโป่งรูปปลาถูกปล่อยลมออก และออกเสียง ฟฟฟฟฟ
b ทำท่าถือไม้เบสบอลและกำลังตีลูกบอล และออกเสียง เบอะ เบอะ เบอะ

ai ป้อนมือข้างหู และออกเสียง เอ เอ เอ
j ทำท่าส่ายตัวไปมาเหมือนเขลิบงาน และออกเสียง เจอะ เจอะ เจอะ
oa เอมือมาปิดปากเหมือนกำลังตกใจที่ท่าบางอย่างผิดพลาด และออกเสียง โอว์
ie 4 ทำมือตะเบ๊ะเหมือนทหารเรือทำความเคารพผู้บังคับบัญชา และออกเสียง ไอ ไอ
ee or ตั้งมือขึ้นบนหัวเหมือนหูลา และออกเสียง อี-ออร์ อี-ออร์

z กางแขนออกด้านข้างเหมือนปีกผีเสื้อ และออกเสียง ซซซ (หลอดเสียงที่คอจะสั่น)
w หงายฝ่ามือข้างหน้าปากและเป่าลมบนฝ่ามือเสมือนว่าคุณคือลม และออกเสียง เหอะ เหอะ เหอะ
ng 5 จิตนาการว่าคุณเป็นนักยกน้ำหนักและท่ายกเวทหนักๆ ขึ้นเหนือศีรษะ และออกเสียง อั้งงง
v ทำท่าเหมือนกำลังจับพวงมาลัยรถตู้ และออกเสียง วฟือออ (หลอดเสียงที่คอจะสั่น)
oo OO โยกศีรษะไปข้างหน้า-ข้างหลังเหมือนนกในนาฬิกาตุ๊กตุ และออกเสียง อู้อู

y ทำท่าเหมือนกำลังกินโยเกิร์ต และออกเสียง เฮอะ
x ทำท่าถ่ายภาพเอ็กซ์เรย์ด้วยกล้องรังสีเอ็กซ์เรย์ และออกเสียง เซอะซี เซอะซี (รวมเสียงพร้อมกันเบาๆ)
ch 6 ทำมือฉีกฉีกเหมือนคุณคือรถไฟ และออกเสียง เฉอะ เฉอะ เฉอะ
sh วางนิ้วชี้บนริมฝีปากและพูดว่า และออกเสียง ชูว์
th th ทำท่าเหมือนตัวคลกแสนคนแลบลิ้นใส่คน แลบลิ้นออกเล็กน้อยสำหรับ th แลบลิ้นออกมากสำหรับ th และออกเสียง เตอะ (ตัวอย่างคำที่ออกเสียงสองเสียงนี้ คือ this (ดิส) และ thumb (ต้ม)

qu ทำมือเหมือนปากของเป็ด และออกเสียง เขอะเหอะ เขอะเหอะ เขอะเหอะ
ou สมมุติให้นิ้วชี้ข้างหนึ่งเป็นเข็มจิ้มไปที่นิ้วโป้ง และออกเสียง อาว อาว อาว
oi 7 ป้อนมือสองข้างไว้รอบปาก และตะโกนออกเสียงว่า ออย ชิพะอะฮอย (เสียงตะโกนเรียกให้เรือหยุด)
ue ชี้ไปที่คนรอบข้างคุณ และออกเสียง ยู ยู ยู
er ม้วนมือไปมาเหมือนเครื่องปั่นแป้งขนมปัง เออร์
ar อ้าปากกว้างและพูดว่า อา (สำเนียงอังกฤษ)
ขยับมือขึ้นลงเหมือนครีบนิ้วน้ำกระเพื่อมและออกเสียง อาร์ (สำเนียงอเมริกัน)